Spirit of Bosnia / Duh Bosne
An International, Interdisciplinary, Bilingual, Online Journal
Međunarodni, interdisciplinarni, dvojezični, online časopis

JUTRO U STABLIMA

Mak Dizdar

U silnoj i sitnoj prašini
Što osipa se sa plavog vodoskoka
Na dlane moje vrelog maka
Ocvale grane mraka već zrelog
I rane prerane i vrane
Od skoka što nikad pasti neće u slasti
Cvijet smijeha iščezlog Žive želje bose
I ima vlage drage dubina tamnog oka
I otrova vlati još budne jesenje kose
I nešto od ruku povjerenja što nose i vode
Kad brode u zvijezde što prkose
Za plavom onom pravom
Što javom postati neće Pa za kog onda
Krv ova Za kog drsko cvijeće
Noge ove uboge što nekad lomno klecaju
Al lomne nikada ne kleće
To vlasništvo tanko onoga što voli
I kada psuje I kada moli svjetlost obećanu
I kada je prošla Od rijeke neke velike
Eno je Uspravno teče
U vječnom skoku okrutna Za sebe i za me
Ni mutna Ne Ali odsutna Od sebe nikad ne uteče
Pa čekanje uzaludno veže nas ludo Steže
I jednako boli
Jer rodi se ovo jutro u stablima i ne srodi
Dvolično kao i proteklo veče

Bilješka: Mislimo da je nejasna pjesma aluzija na Odiseja koji se ujutro budi i čuje Nausikaju koja se zabavlja sa svojim sluškinjama. On izlazi gol iz grmlja pred kćerku kralja Alkinoja, vladara Feačana. Njih dvoje su obuzeti ljubavlju koju nikada nisu izrazili. Za razliku od njenih sluškinja, Nausikaja ne bježi od Odiseja. Ona ga je okupala, obukla i nahranila prije nego što ga je odvela kući, pitajući se da li bi on mogao postati njezin muž. Boginja Atina, Nausikajina sjena, ima ulogu provodadžije.

Vidi: Grčki duh u poeziji Maka Dizdara

The preceding text is copyright of the author and/or translator and is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Unported License.